

Cântec, descântec

de Benone Burtescu

De-aș preface fiecare vorbă într-o floare
Și fiecare poem într-o grădină,
Inima poate ți-ar bate a sărbătoare
Când treci pe lângă mine cu pași de lumină...
Zilele, nopțile, mai cu drag împletite,
În cântece, descântece frumos măestrite.
Fiecare lacrimă de-aș face o poveste,
Fântână pe drumul sub tălpi dogorit
În plânsul meu te-ai oglindi cerește,
În chip ca nimeni altul m-ai iubit.
Zorile, serile, mai cu farmec doinite
În cântece, descântece încă neauzite...
Dacă aș preface gândul fir de-azur
Pe el din stea în stea să drumețești
Ai înțelege poate cât de pur
E gestul tău atuncea când iubești!
Și parcă-am fi cireșii ce înfloresc
Și cântece, descântece cât nu se mai sfârșesc...